

บทที่ 3

แนวคิดทางทฤษฎีและระเบียบวิธีวิจัย

3.1 กรอบแนวคิดทางทฤษฎี

ตามจุดมุ่งหมายของพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืม เพื่อการศึกษา พ.ศ. 2541 มีความมุ่งหมายในการให้สินเชื่อครั้งนี้เป็นแบบที่ไม่จำกัดเงื่อนไข และจำกัดสิทธิการกู้ยืมของนักเรียนนักศึกษา ผู้ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ แต่ได้กำหนดให้ผู้กู้ต้องชำระคืนหนี้เงินกู้ภายหลังสำเร็จการศึกษา ดังนั้น การพิจารณาให้สินเชื่อของผู้กู้จำเป็นต้องให้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาให้สินเชื่อ ขั้นตอนที่ใช้พิจารณาโดยทั่วไป คือใช้หลักเกณฑ์ที่เรียกว่า 5 C's Policy ประกอบด้วย (จันทร์เพ็ญ จาปะเกษตร, 2540 : 14)

- 1) คุณสมบัติของผู้กู้ (Character) เป็นการพิจารณาถึงอุปนิสัย และพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อ ว่ามีความรับผิดชอบมากน้อยขนาดไหน รวมไปถึงความรับผิดชอบในการชำระหนี้เงินกู้ด้วย
- 2) ทุน (Capital) หมายถึงฐานะทางการเงินของผู้กู้ได้แก่ สินทรัพย์, หนี้สิน ว่าจะมีมากน้อยเพียงไร ต่อการครองชีพของผู้กู้ในอันที่จะไปกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ได้
- 3) ความสามารถในการชำระหนี้ (Capacity) เป็นการพิจารณาถึงความสามารถในการหารายได้เพื่อนำมาชำระหนี้คืนทั้งต้นเงินและดอกเบี้ยได้มากน้อยอย่างไร
- 4) หลักประกัน (Collateral) เป็นสิ่งที่ใช้ลดความเสี่ยงของการที่ผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้คืนภายหลังจากการกู้ยืมเงิน โดยนำหลักประกันมาชำระหนี้ที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งจะเป็นหลักทรัพย์, เงินสด หรือใช้บุคคลค้ำประกัน
- 5) สถานการณ์ทั่วไป (Condition) ผู้พิจารณาควรพิจารณาถึงสถานะทางเศรษฐกิจของผู้ขอสินเชื่อด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่มีผลต่อการดำรงชีพของผู้กู้ได้

ในการใช้หลักเกณฑ์ 5 C's Policy อย่างน้อยก็จะเป็นการถ่วงดุลของผู้กู้ ในด้านความสามารถ ความตั้งใจที่จะชำระหนี้คืนให้แก่เจ้าหนี้ได้ โดยการให้กู้ยืมเงินจะต้องพิจารณาถึง หลักความปลอดภัย (Safety) และรายได้ (Profitability)

หลักความปลอดภัยนี้มีได้หมายความว่าต้องมีหลักประกันอย่างเต็มที่ แต่หลักความปลอดภัย หมายถึง ความสามารถของผู้กู้ที่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนดเวลาไว้ โดยพยายามลดโอกาสของการเกิดหนี้สูญลงให้น้อยที่สุด

หลักรายได้คือ การหาผลตอบแทนที่สูงกว่าในการจัดสรรเงิน คือ ถ้ามีการขอกู้เงิน 2 ราย ซึ่งมีความเสี่ยงเท่ากัน รายที่ให้อัตรา ดอกเบี้ยสูงกว่าย่อมได้รับการพิจารณาอนุมัติก่อน

หลักและทฤษฎีที่ใช้วิเคราะห์เชิงคุณ ในการประเมินความเสี่ยงของการให้กู้ อีก ทฤษฎีหนึ่งก็คือ หลัก 5 P's มีดังต่อไปนี้ (จันทร์เพ็ญ จาปะเกษตร, 2540: 1)

1) วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงิน PURPOSE ในการพิจารณาให้สินเชื่อต้องตระหนักถึงความสำคัญของวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการกู้ยืมเงินของ ผู้กู้ที่เป็นบุคคลและนิติบุคคล ว่านำเงินก้อนนั้นไปทำอะไรตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ หากผิดวัตถุประสงค์จะก่อให้เกิดความยุ่งยากตามมาภายหลังได้ เช่น แฉงขอกู้เพื่อนำไปลงทุน แต่นำไปใช้อุปโภคบริโภคส่วนตัว หากเกิดกรณีอย่างนี้เกิดขึ้นจะทำให้ไม่สามารถชำระคืนหนี้เงินกู้ได้

2) PEOPLE เป็นปัจจัยด้านตัวบุคคล ผู้บริหาร ในการทำธุรกิจไม่ว่าจะเป็นไปในรูปแบบผู้ประกอบการแต่เพียงผู้เดียว ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัด ผู้บริหารมีความสำคัญมากต่อการอยู่รอดของกิจการ การตัดสินใจอย่างถูกต้องจะทำให้ธุรกิจนั้นสามารถอยู่รอดและขยายตัวไปได้ แต่การตัดสินใจผิดก็มีโทษอย่างมหันต์ อาจทำให้กิจการล้มได้ ดังนั้นการให้สินเชื่อควรพิจารณาถึงพื้นฐานการศึกษา อุปนิสัย ตลอดจนประสบการณ์ของผู้บริหารเป็นสำคัญ

3) PAYMENT คือการจ่ายชำระหนี้ เป็นเรื่องสำคัญเพราะความสำคัญของการให้กู้ยืมอยู่ที่ว่าผู้ขอกู้จะต้องชำระคืนเงินกู้ตรงตามที่ได้กำหนดตกลงไว้ ผู้ให้กู้จะไม่ให้กู้แก่ผู้กู้ใดก็ตามที่เขาไม่สามารถบอกแหล่งที่มาและวิธีการชำระหนี้คืนได้

4) PROTECTION คือ การป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น จากการที่ผู้กู้ไม่สามารถจะชำระหนี้ได้ โดยพิจารณาจากความสามารถในการชำระหนี้ หากผู้กู้มีความสามารถชำระหนี้ได้ อาจไม่มีปัญหาในการให้กู้ยืม หากเกิดการขาดทุนและไม่สามารถชำระหนี้ได้ สิ่งที่จะป้องกันความเสี่ยงในการเกิดหนี้สูญได้คือหลักประกัน หลักประกันที่นำมาป้องกันความเสี่ยงนี้ต้องพิจารณาถึงคุณภาพหลักประกัน และสภาพคล่องของหลักประกันด้วย

5) PROSPECT หมายถึง ดูทางในอนาคต ที่จะพิจารณาให้กู้ยืมแก่ผู้กู้ได้เมื่อมีการพิจารณาแล้วเห็นว่าธุรกิจที่จะให้กู้มีดูทางในอนาคตแจ่มใส สามารถดำเนินธุรกิจไปได้โดยราบรื่น และนั่นหมายถึงว่าผู้กู้จะมีความสามารถชำระหนี้คืนแก่ผู้ให้กู้ได้

ในการใช้หลักเกณฑ์ 5 C's Policy และหลัก 5 P's นั้น จะมีการนำ CAMPARI เข้ามาทำการตรวจสอบยืนยันการวัดความเสี่ยงของการให้เครดิต "CAMPARI" ประกอบด้วย

CHARACTER คือ ความตั้งใจจริงของลูกค้าที่จะชำระหนี้ เช่น ความซื่อสัตย์, ความจริงใจ, ความยุติธรรม และความรับผิดชอบ ซึ่งดูได้จาก ประวัติการชำระหนี้, ฐานะทางสังคม ชื่อเสียง และการศึกษา

ABILITY คือความสามารถในการชำระหนี้ ประกอบไปด้วยความสามารถในการหารายได้ภาระหนี้เดิม (จำนวนภาระหนี้โดยรวม) ลักษณะอาชีพ และประเภทธุรกิจ

MARGIN ข้อตกลงเครดิตจะต้องชี้แจงเริ่มแรกเพื่อให้ผู้กู้ยอมรับในเรื่องต่างๆ เช่น อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บต่างๆ วิธีการจ่ายเงินกู้ และวิธีการกำหนดการชำระเงิน หากยอมรับไม่ได้ให้ยกเลิกการกู้

PURPOSE คือวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินควรให้เป็นที่ไปตามวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเงิน หากนำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์แล้วจะทำให้ผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้คืนได้ เช่น เอาเงินทุนหมุนเวียนไปลงทุนในสินทรัพย์ เป็นต้นจะทำให้ขาดสภาพคล่อง

AMOUNT คือ จำนวนวงเงินกู้ที่ลูกหนี้ขอกู้มีมากหรือน้อยจนเกินไป ซึ่งมีอันตรายทั้งกรณีขอมากและน้อยจนเกินไป

REPAYMENT คือการจ่ายชำระหนี้เงินกู้ว่าตรงตามกำหนดหรือไม่ ในกรณีนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดคุณภาพหนี้เงินกู้ ตามการงวดผ่อนชำระหนี้ว่าตรงตามกำหนดหรือไม่ หากไม่ตรงตามกำหนดจะกำหนดคุณภาพหนี้ในชั้นต่ำลงไปเรื่อยๆ

INSURANCE คือสิ่งที่ใช้ลดความเสี่ยง เช่น ลดการเกิดหนี้สูญต้องมีหลักประกันเพื่อลดความเสี่ยง หรือลดความเสียหายที่จะเกิดกับทรัพย์สินของธนาคาร หรือสถาบันการเงินคือการประกันทรัพย์สินกับ บริษัทประกันภัย (จันทร์เพ็ญ จาปะเกษตร์, 2540: 19)

ทฤษฎีบริโภคมวลรวม

การบริโภคและการออมด้านเศรษฐศาสตร์จุลภาคได้วิเคราะห์ไว้ว่า การบริโภคและการออมหมายถึงอุปสงค์ที่มีต่อสินค้าทั้งส่วนที่เป็น สินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอุปสงค์เพื่อการบริโภคที่สำคัญคือ ราคาสินค้า โดยเปรียบเทียบ และรายได้ ส่วนในด้านมหภาคตัวแปรที่สำคัญ

คือ อัตราดอกเบี้ย ในขณะที่รายได้หมายถึงมูลค่าทรัพย์สินความมั่งคั่ง รวมไปถึงรายได้ตลอดอายุขัย หรือรายได้ถาวรในอนาคต

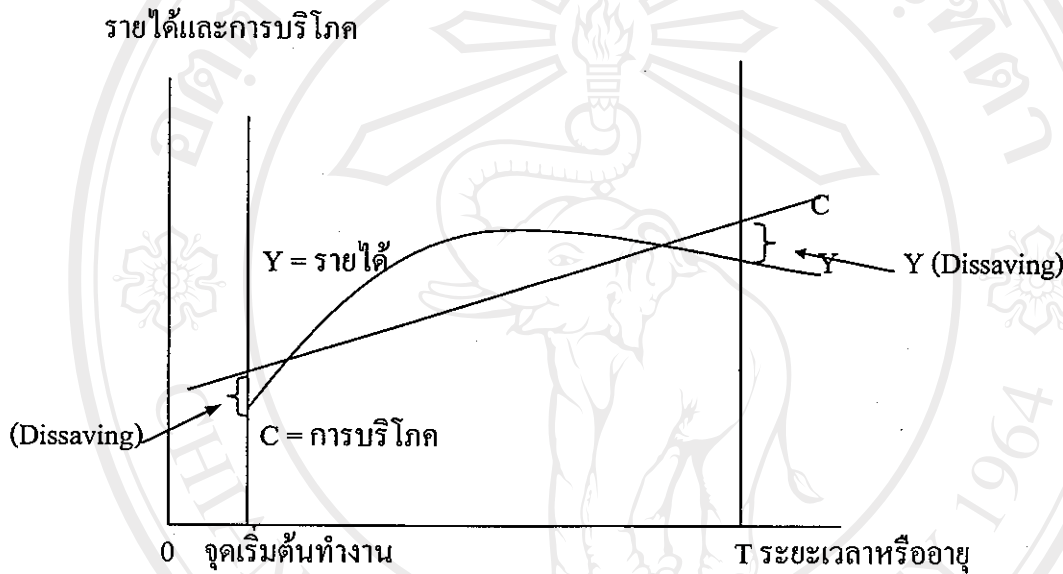
ทฤษฎีการบริโภคแบบรายได้อสมบูรณ์ โดย จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes) ปี ค.ศ. 1936 ได้สรุปไว้ในหนังสือเศรษฐศาสตร์มหภาควิเคราะห์ แสดงว่าธรรมชาติของมนุษย์จะบริโภคเพิ่มขึ้นต่อเมื่อรายได้เพิ่ม แต่การบริโภคที่เพิ่มขึ้นน้อยกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น และยังสามารถสรุปอีกว่าการบริโภคที่แท้จริงแปรผันไปตามรายได้สุทธิแท้จริง แสดงว่าผู้บริโภคไม่มีภาพลวงตาทางการเงิน ตามหลักจิตวิทยาขั้นพื้นฐาน พบว่าเมื่อรายได้สุทธิแท้จริงเพิ่มการบริโภคที่แท้จริงสูงขึ้น แต่จะสูงน้อยกว่ารายได้สุทธิที่แท้จริงเพิ่มขึ้น (กัญญา กุณฑิกาญจน์, 2544: 94)

ทฤษฎีการบริโภคแบบรายได้อาวร (Permanent Income Hypotheses) ในปี ค.ศ. 1957 มิลตัน ฟรีดแมน (Milton Friedman) ได้พัฒนาทฤษฎีการบริโภคขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง เรียกว่า ทฤษฎีการบริโภคแบบถาวร โดยมีแนวคิดพื้นฐานจากการที่ผู้บริโภคเลือกระดับการบริโภคในแต่ละช่วงเวลา เพื่อให้เกิดความพอใจสูงสุดภายใต้ขีดจำกัดของรายได้ตลอดชีวิต โดยเสนอว่าการบริโภคนั้นมิได้ขึ้นอยู่กับรายได้ในปัจจุบันแบบเคนส์ หรือรายได้เปรียบเทียบอย่างของ ดิวเซนเบอร์รี่ หากแต่ขึ้นอยู่กับรายได้เฉลี่ยที่ได้รับทั้งในปัจจุบันและอนาคตด้วย รายได้เฉลี่ยนี้ มิลตันฟรีดแมน เรียกว่า รายได้อาวร ซึ่งแตกต่างจากรายได้อีกส่วนหนึ่งที่เรียกรายได้ชั่วคราว ซึ่งรายได้ประเภทนี้จะไม่มีอิทธิพลใดๆต่อการตัดสินใจในการบริโภค (กัญญา กุณฑิกาญจน์, 2544: 103)

ทฤษฎีการบริโภคตามช่วงอายุขัย (Life Cycle Hypothesis)

ทฤษฎีการบริโภคตามช่วงอายุขัย เป็นของศาสตราจารย์ฟรังโก โมดิกลิอานี แห่งสถาบัน MIT (Massachusetts Institute of Technology) ร่วมกับศิษย์ คือ อัลเบิร์ต แอนโด และริชาร์ด บรูมเบิร์ก ได้ตีพิมพ์ผลงานตั้งแต่ปี ค.ศ. 1954 ซึ่งมีความเชื่อว่าการตัดสินใจในการบริโภคของครัวเรือนค่อนข้างมีเสถียรภาพตลอดวงจรชีวิต เมื่อเทียบการบริโภคกับรายได้ที่คาดว่าจะได้รับตลอดชีวิต แสดงว่ามีแนวคิดคล้ายคลึงกับทฤษฎีการบริโภคแบบถาวร เพราะเชื่อว่าการบริโภคไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายได้ในขณะนั้น แต่ขึ้นอยู่กับการคาดคะเนรายได้ตลอดช่วงอายุขัยทั้งหมด แต่แตกต่างตรงที่ทฤษฎีการบริโภคแบบถาวรคำนึงถึงเฉพาะรายได้ในปัจจุบันตลอดไปจนถึงอนาคตเท่านั้น โดยไม่รวมถึงอดีต ส่วนทฤษฎีการบริโภคแบบช่วงอายุคำนึงถึงรายได้ตลอดช่วงอายุขัยทั้งหมด ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ตามแนวคิดของทฤษฎีนี้ได้แสดงถึงการออมของครัวเรือนที่มีการวางแผนต่อการบริโภคในตอนเกษียณอายุ ถ้าบุคคลมีการวางแผนเช่นนี้จะบริโภคในระดับที่คงตัวตลอดช่วงอายุ และมีการเก็บเงินออมที่คงที่

ของรายได้ เพื่อนำไปใช้เมื่อเกษียณอายุ ในช่วงปีเริ่มแรกที่เริ่มทำงานมีการออมต่ำ และจะออมสูงขึ้นเมื่ออยู่ในวัยกลางคนเข้าสู่ช่วงเกษียณอายุ กล่าวคือ การที่บุคคลเริ่มเข้าทำงานใหม่เขาก็จะคาดว่ารายได้ของตนจะสูงขึ้นตลอดเวลานั้นมักจะมี APC มากกว่า 1 ขณะที่ APC ของผู้ใกล้เกษียณจะมีค่าน้อยกว่า 1 พฤติกรรมที่กล่าวมานี้สอดคล้องกับการศึกษาแบบภาคตัดขวาง ที่พบว่าครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำ จะมีแนวโน้มไม่ออม แต่ในทางกลับกันสำหรับครัวเรือนที่มีรายได้สูงมีแนวโน้มที่จะออม โดยที่ค่า APC เฉลี่ยจะคงที่ตลอดเวลา

ภาพที่ 1 แสดงการบริโภคตามทฤษฎีช่วงอายุขัย

สามารถอธิบายได้ตามภาพที่ 1 สมมติให้รายได้มาจากการทำงานของครัวเรือนหรือผู้บริโภคนั้นจะทำงานตั้งแต่ A จนถึงเกษียณอายุ โดย T คืออายุขัย เส้นรายได้คือ YY เส้นการบริโภค CC

ในช่วงต้นบุคคลมักจะมีประสบการณ์น้อย ส่วนในช่วงนั้นปลายประสิทธิภาพในการทำงานจะต่ำ ส่วนทางด้านการบริโภคนั้นผู้บริโภคนั้นจะพยายามรักษาระดับการบริโภคค่อนข้างคงที่ หรือมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ดังแสดงด้วยเส้นการบริโภค C ช่วงเวลา T คือช่วงอายุขัยของผู้บริโภค ช่วงกลางของชีวิตผู้บริโภคนั้นจะสะสมเงินออมเพราะรายได้มากกว่าการบริโภค และมีไว้สำหรับชำระหนี้ที่ก่อขึ้นในช่วงแรก และในตอนปลายของชีวิตจะมีการนำเงินออมที่ได้สะสมไว้ออกมาใช้จ่าย (Dissaving) ดังกล่าวข้างต้น (กัญญา กุณทีกาญจน์, 2544: 110)

3.2 วิธีวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 ข้อมูลปฐมภูมิได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีใช้แบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งใช้สุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 119 ราย โดยกระจายไปทุกอำเภอที่อยู่ในเขต จังหวัดเชียงราย

3.2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้รวบรวมจาก สำนักงานงานกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาใน จังหวัดเชียงราย สำนักงานเขตภาคเหนือ 7 และแหล่งข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้อง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการออกแบบสอบถาม ผู้กู้ยืม ใน แบบสอบถามนี้จะแบ่งการสอบถามออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นปัจจัยเกี่ยวกับตัวลูกหนี้ ด้าน อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพทางครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว อาชีพ รายได้ ค่าใช้จ่าย และภาระหนี้ของครอบครัว

ส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้กู้ยืมที่มีต่อกองทุน ในแง่คิดที่ว่ากองทุน เป็นเงินกู้ที่ให้เปล่า ในด้านการทำนิติกรรมสัญญา โดยที่ผู้กู้มีอายุไม่บรรลุนิติภาวะ ด้านหลักประกัน ที่ เป็นผู้ค้ำประกัน ประกอบด้วย หายสาบสูญ ตาย ย้ายไม่ทราบที่อยู่ใหม่

ส่วนที่ 3 เป็นการออกแบบสอบถามถึงปัญหาและสาเหตุของการไม่ผ่อนชำระหนี้เงินกู้ใช้ แบบสอบถาม สถานศึกษาที่อนุมัติการให้สินเชื่อแก่ผู้กู้ และสถาบันการเงินที่บริหารจัดการเงินกองทุน สอบถามถึงแนวปฏิบัติในการพิจารณาให้กู้ยืมเงินแก่ นักเรียน และนักศึกษา สอบถามถึงการดำรงอยู่ ของกองทุน และการบริหารจัดการกองทุน

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ โดยวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ สถานภาพโดยทั่วไปของผู้กู้ ได้แก่ อายุ เพศ อาชีพของผู้กู้ อาชีพของผู้ ปกครอง รายได้ของผู้กู้ รายได้ของครอบครัวผู้ปกครอง จำนวนคนในครัวเรือน จำนวนผู้ที่อยู่ในวัย เรียนของครอบครัว จำนวนผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน ทัศนคติเกี่ยวกับโครงการเงินกู้ฯ ภูมิภาคหลังสำเร็จการ

การศึกษา งานที่รองรับกับ รายได้ที่ได้รับจากการทำงาน และหลักประกันที่มีต่อโครงการเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา

แล้วนำตัวแปรบางประเภทมาวิเคราะห์โดยนำเสนอเป็นตารางทางสถิติ และตาราง Chi-square เพื่อที่หาความสัมพันธ์ประกอบด้วย เพศ อายุของผู้กู้ รายได้ของผู้กู้ กับรายได้ของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว กับผู้ที่อยู่ในวัยเรียน และวัยทำงาน วุฒิการศึกษา งานที่รองรับ กับรายได้ที่ได้รับจากการทำงาน ทศนคติเกี่ยวกับโครงการเงินกู้ฯ และหลักประกัน ตามโครงการเงินกู้

3.5 สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1

Ho : เพศ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการชำระหนี้

H1 : เพศ มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการชำระหนี้

สมมติฐานที่ 2

Ho : อายุของผู้กู้ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการชำระหนี้

H1 : อายุของผู้กู้ มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการชำระหนี้

สมมติฐานที่ 3

Ho : อาชีพของผู้กู้ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการชำระหนี้

H1 : อาชีพของผู้กู้ มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการชำระหนี้

สมมติฐานที่ 4

Ho : รายได้เฉลี่ยต่อปีของผู้กู้ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการชำระหนี้

H1 : รายได้เฉลี่ยต่อปีของผู้กู้ มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการชำระหนี้

สมมติฐานที่ 5

Ho : ความรับผิดชอบส่งน้องเรียนของผู้กู้ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการชำระหนี้

H1 : ความรับผิดชอบส่งน้องเรียนของผู้กู้มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการชำระหนี้

สมมติฐานที่ 6

Ho : ความรับผิดชอบเลี้ยงดูบิดา - มารดา ของผู้กู้ ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการชำระหนี้

H1 : ความรับผิดชอบเลี้ยงดูบิดา - มารดา ของผู้กู้ มีความสัมพันธ์ต่อความพร้อมในการชำระหนี้

สมมติฐานที่ 7

Ho : อาชีพของผู้ค้ำประกัน ไม่มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการชำระหนี้

H1 : อาชีพของผู้ค้ำประกัน มีอิทธิพลต่อความพร้อมในการชำระหนี้